

[Undervisningsministeren.]

emnekredsens på flere forskellige områder, så det kunne altså også ske under en socialdemokratisk regering, at man tog disse ting op til debat.

Når vi taler om disse hobbybetonede fag, skal vi nok være noget varsomme, for selv om vi tager de forskellige programmer fra oplysningsforbund eller andre initiativtagere, så må vi ikke regne med, at alle de emner, der står opført, absolut får stats-tilskud. De står der blot, men ikke alle får tilskud. Derfor taler man nok mere om misbrug, end der er grund til. Flere af de emner, som har været fremme med jævne mellemrum, og som åbenbart er taget frem for at provokere en stillingtagen, får altså ganske simpelt ikke stats-tilskud.

Må jeg blot til fru Kristine Heltberg sige, at skal vi til at tale om at skille den kompetencegivende undervisning ud og lægge den ind under skolen, så mener jeg, at det er så stort et emne, at det er noget af det, vi må se på i udvalget; det kan vi ikke klare her fra talerstolen i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til undervisningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ophævelse af lov om en kartoffelmelsordning.

(Lovforslag nr. 43. Fremsat 18/10 74).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Buchart Petersen (S):

Jeg skal gøre det kort. Lovforslag nr. 43 går ud på at ophæve kartoffelmelsordningen fra 1933, som efter Danmarks indtræden i EF må anses for at have mistet sin betydning, og jeg kan på mit partis vegne derfor tiltræde forslaget.

Kaj Larsen (FP):

Jeg kan på fremskridtspartiets vegne sige, at vi er enige i ministerens forslag og kan tiltræde det.

Raunkjær (V):

Vedrørende forslag til lov om ophævelse af lov om en kartoffelmelsordning skulle der for så vidt ikke være meget at kommentere eller diskutere. Landbrugsministeren er jo konsekvent og ophæver en lov, når der ingen behov er for den længere. Det må være rigtigt. Man snakker så tit om, at vi laver alt for mange love og glemmer at ophæve nogle, tiden er løbet fra. Her er altså en undtagelse.

Jeg vil dog her på falderebet lige sende nogle tanker med på vejen, altså kippe lidt med flaget. Kartoffelmelsordningen blev jo som et resultat af Kanslergadeforliget indført under krisetiden i 1933. Det blev bestemt, at avlerne skulle have 3 kr. pr. tønde kartofler med 17 pct.s stivelsesindhold. Det kan jo i dag synes at være et lavt beløb, men det var virkelig en god håndsrækning til hedebonden, der her fik kontante penge at arbejde med, der kunne bruges til afdrag på kreditforeningsgæld og anden gæld og til at sætte det daglige brød på bordet, og det gav beskæftigelse til forædlingsvirksomhederne.

Produktionen er holdt i gang siden og står i dag, hvor man er kommet ind under Europafællesskabets markedsordninger, som en god indkomstkilde. Der har været nogle drøje år under EFTA, hvor avlerne åbenbart var blevet glemt. Danmark blev lagt åbent for fri import af bl.a. majsstivelse med statsstøtte fra andre lande. Det var i grunden sært, at man overlevede, og det var da også kun, fordi det var en flittig og nøjsom befolkningsgruppe, det drejede sig om, der her blev ramt.

At vi så i modsætning til Holland, der kom med i EF fra starten, ikke har ekspan-deret i ventetiden, er jo en anden sag, men der er ting, der tyder på, at man nu tænker på at indhente det forsømte. Mens Holland — et land på størrelse med Jylland — årligt producerer mellem 400.000 og 500.000 t kartoffelmel, producerede vi herhjemme i 1972-73 ca. 23.000 t. I inde-værende sæson forventer man vi kommer op på en produktion på 40.000 t til en værdi